

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΓΗΓΕΥΤΑ)

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτισίς ἀφορώσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην διηγήτορον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Ποταὶ αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις τοῦ ἔθνους πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν κατ' αὐτὸ ἐπιβουλῶν). — Τὸ πρῶτον ἐλληνικὴν ἀντιτοπιλικὴν (ὁ λόγος τοῦ ἐν Βερολίῳ πρεσβευτοῦ κ. Κλ. Ραγκαβῆ). — Ἡ ἐλληνορωμαϊκὴ διαφορά (ἡ Δευκὴ Βίβλος). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Τὸ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου ἐμπόριον. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς: (περὶ τῆς δράσεως τοῦ Σουλτάνου πρὸς Διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 31 Μαΐου 1906

Ἐπὶ δύο σχεδὸν ἔτη μικρὸς καὶ ἀδύνατος λαὸς, ὁ λαὸς τῶν Ὁλλανδῶν Βούρων ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀφρικῇ, ἔφερεν εἰς σημεῖον σχεδὸν εἰπεῖν ἀπογνώσεως τὴν κραταιοτάτην αὐτοκρατορίαν τοῦ κόσμου, ἀναμφίβολον δὲ εἶναι, ὅτι οἱ αἰεὶ δὴ ποτε ἄλλη εὐρωπαϊκὴ Δύναμις, πλὴν τῆς Ἀγγλίας, θὰ ἠναγκάζετο νὰ συνθηκολογήσῃ πρὸς τὴν δρᾶκα ἐκείνην τῶν ἡρώων.

Τὶ εἶδεν τὴν τοσαύτην δύναμιν τῆς ἀντιστάσεως εἰς τὸν ὀλιγάνθρωπον ἐκείνον λαὸν κατὰ τῆς φοβερωτάτης Μεγάλης Βρετανίας; Πρώτιστα πάντων βεβαίως ἡ πίστις ἐπὶ τὸ δίκαιον αὐτῶν. Εἶναι ἀδιάφορον, ἂν ἡ πίστις αὕτη ἦτο ὁρῆ καὶ σύμφωνος πρὸς τὰ πράγματα ἢ πεπλανημένη. Ἀλλ' ἦτο πίστις, ἡ-τις ἐν ᾧ ἐνέπνεεν αὐτοῖς τὸν ἱερὸν ἐκείνον ἐνθουσιασμόν, οὗ ἀνευ οὐδὲν τὸ μέγα τελεσιουργεῖται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, προσεπρίξε συγχρόνως τὸν θαυμασμόν τοῦ κόσμου πρὸς τὰς ἀρετὰς τῶν ἀνδράων καὶ τῆς αὐτοθυσίας καὶ τῆς ἀπαραιμίλου φιλοπατρίας τοῦ ἐξόχου ἐκείνου λαοῦ.

Ἀλλ' εἰς τὸ ἠθικὸν ἐλατήριο τοῦτο συν-ηνοῦτο καὶ τὸ ὑλικὸν βοήθημα, ὅπερ παρεῖ-χεν ἡ γεωγραφία τῆς πατρίδος αὐτῶν εἰς τοὺς Βούρους. Χιλιάδας μιλίων ἀπέχουσι τῆς Ἀγγλίας αἱ χώραι τοῦ Τράνσβαλ καὶ τῆς Ὀ-ράγγης, τοῦτο δὲ ἀκριβῶς ἐπωφελέθησαν οἱ δεξιότατοι στρατηγοὶ τῶν Βούρων, ὅπως μὲ τὸ ἀνοργάνωτα καὶ ἀσύντακτα, ἀλλ' ὑπὸ ἱε-ροῦ ἐνθουσιασμοῦ οἰστρογηλατούμενα στίφη, κατ-αγάγων ἐπανειλημμένα καὶ μεγάλα νίκας, αἰτίνες ὀλίγου ἐδέησαν νὰ συγκλονίσωσι μὲν τὴν πατροπαράδοτον εὐστάθειαν τῆς ἀγγλικῆς γνώμης κατ' οἶκον καὶ νὰ γεννήσωσι φόβον ἐσωτερικῆς κρίσεως ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοκρα-τορίᾳ, νὰ διασαλεύσωσι δὲ τὸ κυριώτερον ἔρε-σμα τοῦ ἀγγλικοῦ πρὸ τῆς οἰκουμένης με-γαλείου, τὸν φόβον καὶ τὸν σεβασμὸν, ὃν ἐμ-πνέει ἡ ἰσχὺς τῆς Ἀγγλίας.

Τῶν Βούρων εἰμεθα ἀσυγκρίτως πολυαριθ-μότεροι οἱ Ἕλληνες. Ἐκείνοι ἀνέρχονται εἰς τριακοσίας χιλιάδας καὶ ἡμεῖς εἰς δέκα ἑκα-τομμύρια. Ἐκείνοι κατέχουσι χώρας δεκα-πλασίας, ἐπομένως τὰ μάλιστα δυσφουρή-τους, τὴν ἔκτασιν τῶν χωρῶν, ἃς πικνοὶ κατέχοντες ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν ἱλλυ-ρικῶν ἀκτῶν μέχρι δύναται τις εἰπεῖν τῆς Κολχίδος καὶ τοῦ Ἰστικοῦ κόλπου, ἂν δὲ ὡς πολιτεία αἱ δημοκρατίαι τῆς νοτίου Ἀφρικῆς ἦσαν πλουσιώτεροι τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους, ὡς ἔθνη εἶναι ἀπαρβλήτως ὑποδεέστεροι τὸν πλοῦτον τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους. Τὴν Ὀράγ-γην καὶ τὸ Τράνσβαλ κατέχουσιν οἱ Βούροι ἀπὸ δύο ἑκατονταετηρίδων, ἐν ᾧ ἡμεῖς κατέ-χομεν τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἀπὸ διπλασίων χιλιετηρίδων, ἀπὸ χρόνου, μέχρις οὗ ἡ ἀν-θρωπίνη ἔρευνα δὲν δύναται νὰ ἀνεύρῃ ἱγνή μνήμης ἀνθρώπων. Ἐκαστον βῶλον χώματος τῆς ἐλληνικῆς πατρίδος ἐξύμωσεν αἷμα ἐλ-ληνικὸν καὶ τὰ ἐνδρά τῶν ἐλληνικῶν ὀρέων ἀντλοῦσι τοὺς χυμούς τῆς ζωῆς τῶν ἀπὸ ἐδούτης, ὅπερ ἐπάχυναν ἀρκέας γενεῶν ἀτε-λευτήτων.

Ὅστω συνδεόμεθα διὰ τοῦ σώματος πρὸς τὰς χώρας, ἃς οἰκοῦμεν καὶ τούτου τοῦ δεσμοῦ ἀρρηκτότερος εἶναι οἱ προσπασσαμένοι ἀχω-ρίστως ἀπ' αὐτῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν

μας διὰ τῶν ἀγλαῶν καὶ μοναδικῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀναμνήσεων, ὅτι διὰ μαρτυρίων καὶ παθημάτων ἑκατονταετηρίδων, διὰ μόχθων ἀκαμάτων κατεστήσαμεν αὐτὴν τὴν κοίτιδα τῆς παγκοσμίου ἡμερώσεως, τὴν ἐστίαν, ἣτις ἐφώτισε τὸν δρόμον τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως. Τοιαύτην πατρίδα καλούμεθα νὰ ὑπερασπί-σωμεν. Μόνον οἱ ἄνδρες καὶ οἱ μωροὶ ἢ τὰ χυδαῖα ἀνθρωπάκια, εἰς ὧν τὴν ψυχὴν δὲν ὑπελείφθη ἄλλο ἰδανικὸν ἢ τὰ κτηνωδὴ τῆς σαρκὸς ἀνευρόλητα ἐντροφύματα, στρέφονται πρὸς τὴν ἀριθμητικὴν καὶ ὡς τριτοκοίτη κατή-λοι λογαριάζουσι πόσοι εἰμεθα καὶ πόσοι οἱ ἐπιβουλεύμενοι τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀκε-ραιότητα τῆς ἐλληνικῆς πατρίδος. Μόνον τού-των τῶν ἀνθρώπων καταποτεῖται ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ ἀνάνδρου φόβου καὶ μόνον οὗτοι ἐνδέχεται νὰ διανοηθῶσιν, ὅτι δὲν ὑπολείπεται εἰς τὴν ἐλληνικὴν φυλὴν ἄλλο τι νὰ πράξῃ ἢ, τι ἔπραξαν οἱ Φελλᾶχοι.

Ἀλλὰ δόξα τῷ Θεῷ βοσκήματα ἄλογα δὲν ἀποτελοῦσι τὸ ἐλληνικὸν Γένος. Βαθυτάτη εἶναι ἡ συνειδήσις τῶν στοιχειωδῶν ὑποχρεώ-σεων τῆς ἀμύνης καὶ ἂν πέρωται ποτε νὰ ἀπολέσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἢ νὰ ἰδῇ περι-στελλομένης τὰς ἐλπίδας νὰ χαράξῃ νέας ἐν-δόξου ἱστορίας δρόμους, οἱ διαβάται τοῦ μέλ-λοντος δὲν θὰ ἀναγνώσωσιν ἐπὶ τῆς ἐπιμυ-ρίας πλάκας: Ἐνταῦθα κεῖται λαὸς δοξάσας διὰ τῆς ζωῆς τοῦ ἐν ἀνθρώπινον γένος, κατ-αισχύνας δ' αὐτὸ διὰ τοῦ θανάτου.

Ἀλλ' ἂν τοιαῦτα εἶναι αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις, αἱ παρορμώσεις τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος εἰς ἀντί-στασιν μέχρι τοῦ τελευταίου ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐλευθερίας, ὕλικῶς τάχα δὲν δύναται νὰ καταστῇ περιζήτητος σύμμα-χος ἐν τῇ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἐλληνικῆς Ἀνατολῆς κρίσει;

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΝΤΙΤΟΠΙΛΙΚΟΝ

Ὁ χαιρετιστήριος λόγος τοῦ πρεσβε-υτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Κλέωνος Ραγκαβῆ.

Ἐγκαίρως ἀνεγράψαμεν τὰ κατὰ τὴν καθέλκυσιν καὶ τὴν βάπτισιν τοῦ πρώτου ἐλληνικοῦ ἀντιτοπι-λικοῦ «Νίκης». Κατ' αὐτὴν ὁ ἐν Βερολίῳ πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Κλ. Ραγκαβῆς ἐνώπιον τῆς πρὸς παραλαβὴν ἐπιτροπῆς ἐξ ἀξιωματικῶν τοῦ ἐλλήνι-κου ναυτικοῦ, πλείστον ἄλλων Ἑλλήνων προσδρα-μόντων ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ναυπηγείου Βουλκὰν ἀπήγγειλε τὸν ἐπόμενον ἀληθῶς ποιητικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸ νεοπαγὲς καὶ φέρεται σκάφος, ὃν ἀντιγράφωμεν ἐκ τῆς «Ἐστίας».

«Διασχίζον προσεχῶς τα κύματα, ἐλαφρὸν ὡς πτηνόν, θέλεις καταπλεῖσαι εἰς τὰς γλαυκὰς ἐκεί-νας θαλάσσας, αἰτίνες ἀπὸ τρισηλίων ἐτῶν κλῶς γνωρίζουσι τοὺς προκατόχους σου.

«Ἐκεῖ πλοιοῦσιν ἀκόμη τὰ κύματα τὰς περι-δόξους λέξεις «Σαλαμίς» καὶ «Μυκάλη»· ἐκεῖ γρά-φουσιν ἀκόμη αἱ ἀστραπαὶ εἰς τὸν ὀρίζοντα τὰ πε-ρίπυστα δόματα «Μισαούλη» καὶ «Κανάρης»· ἐκεῖ θέλεις μάθῃς ὅτι ἡ περικοσμοῦσά σε πολυφίλητος ση-μαία ἀνήκει εἰς ἔθνος ναυτικὸν, ὅπερ ἀπὸ τῶν παν-αρχαίων χρόνων ἐγνώρισε καὶ ἡγάγησε τὸν ἀτρυγ-τόν πόντον.

«Δεῖχθητι ἐπ' αἶθρον τῶν λαμπρῶν τούτων ἐθνικῶν παραδόσεων, εἰτε προασιπίζον διὰ τοῦ πυρὸς κα- τοῦ αἵματος, εἰτε στήνῃ ἡ ὥρα τῆς κρίσεως, πα-τροπαράδοτα δίκαια, εἰτε κομίζον εἰς τὰς ἡμέτερας παροικίας τὰ δῶρα τῆς ἡμερώσεως καὶ τὸ φίλτρον τῆς Πατρίδος.

«Ἐσοὺ τὸ πρῶτον ἐκ σειράς ὁμοίων σου, ἀνυψήσεις τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν στόλον εἰς περιωπὴν ἱπασίαν τοῦ κλεινοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ φερέλπι-δος μέλλοντος. Εἰς τοὺς πλόας σου σὲ συνοδεύουσιν οἱ ἐνθερμοὶ τοῦ Γένους ἡμῶν πόθοι καὶ μετὰ τῶν ἱσχυρῶν σου μηχανῶν συμπάλλει ἡ πανελλήνιος καρδιά.

«Ἐν δυνάμει τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἀνακτοῦ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' καὶ δια-ταγῇ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως βαπτίζω σε δι' ὀ-νόματος εὐδοίου καὶ πολυσημέντου καὶ σὲ ἀπο-καλῶ «Νίκη».

Η ΕΛΛΗΝΟΡΩΜΑΙΟΥΝΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὰ ἀνταλλαχέντα περὶ αὐτῆς ἔγγραφα

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διένειμεν εἰς τοὺς βουλευτὰς τὴν προπαρελθούσαν Τρίτην τῶν διπλω-ματικῶν ἐγγράφων τῶν εἰς τὴν ἐλληνορωμαϊκὴν διαφοράν ἀναγομένων τὰ σπουδαιότατα ἐν ἰδίῳ τεύχει φέροντι τὴν ἐπιγραφὴν «Διπλωματικὰ ἔγ-γραφα, κατατεθέντα εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ (ἐλληνορωμαϊκῇ διαφορᾷ)» (ἐν Ἀθήναις 1906).

Τὰ ἀξιολογώτατα τῶν ἐγγράφων τούτων θὰ πα-ραβῶμεν ἐνταῦθα, ὅπως φωτίσωμεν τοὺς ἡμετέ-ρους ἀναγνώστας περὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν σκοπῶν, εἰς οὓς κατατείνει ἡ πολιτεία τῆς ρωμαϊκῆς κυ-βερνήσεως, περὶ τῶν νέων ἀναγκῶν τῆς ἀμύνης τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς, καὶ προπαρσκευάζωμεν τὸ ἐπ' ἡμῖν τὴν κοινὴν συνειδήσιν τοῦ ἐλληνικοῦ Γένους περὶ τῶν ἀξιώσεων τῶν ἐν τῇ ἐλληνικῇ χερσονήσῳ ἀντιπάλων ἡμῶν λαῶν καὶ τῆς ἀπέναντι αὐτῶν θέ-σεως τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Τὰ ἀλληλοδιαδόχα γεγονότα τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, τὰ οὗτω ραγδαίως ἐπελθόντα, διαφοροτρόπως σχολιασθέντα ὑπὸ τε τοῦ ἡμετέρου καὶ τοῦ ξένου τύπου, τὰ δὲ συνθέτουν πᾶσιν, οἱ ποικίλοι πολιτικοὶ συνδυασμοί, δι' ὧν συνέχονται πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις τὰ ἀντιμαχόμενα κράτη, ἐγέννησαν σύγ-χυσιν, εἰς ἣν πρέπει μετὰ λύπης νὰ παρατηρήσω-μεν ἐνέσπεσι καὶ αὐτὴ ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις περὶ τοῦ ἀληθοῦς χαρακτῆρος τῆς παραδόξου ταύτης δι-πλωματικῆς διαφοράς.

Τὴν σύγχυσιν ταύτην πρέπει ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ἀποφύγωμεν ἐν τῷ μέλλοντι, ὁ μόνος δὲ πρὸς τοῦτο κατέλληλος τρόπος εἶναι ὁ διαγνωσόμενος τὰ αἰτία τῆς διαφοράς καὶ τοὺς σκοποὺς, εἰς οὓς ἀπέ-βλεψεν ἡ γεννήσασα αὐτὴν Ρωμανία. Ὅστω μόνον θὰ καθορίσωμεν τὴν ἡμετέραν θέσιν καὶ θὰ προλά-βωμεν πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι πλάνην καὶ τὰς ἐκ ταύτης συμφορὰς, θὰ ὀπλίσωμεν δὲ ἡμεῖς αὐτοὺς μετὰ τὴν σαφὴ καὶ ἀμετάσβεστον γνώμην περὶ τοῦ πρακτέου.

Τὶ ζητεῖ ἡ Ρωμανία μετὰ τήσεως δαπανηρᾶς πολυτελείας ἐπιληφθεῖσα τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνολο-γικῶν ἀνασκαφῶν, ὅπως ἀνέστη λησμονημένος ἀπ' αἰώνων, ἔτε οὐδέποτε ὑπάρξαντας, Ρωμάνους; Νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ αὐτὴ ἐν τῇ περιμαχίῳ ταύτῃ ἐπαρχίᾳ ὡς κληρονόμος τῆς θησαυρούσης Τουρκίας; Πρόδηλον, ὅτι μέχρι τοσούτου δὲν ἐχώρησεν εἰσέτι ἡ ρωμανικὴ μακίνα. Ἀριστα γινώσκουσιν οἱ τὰ θολὰ τῆς Δομοβοτίσης πίνοντες ὕδατα πολιτεῖται, ὅτι καὶ ἂν χρήμασιν, ἐπαγγελίαις, ἐκβιάσεσιν ἐκέρδει-νον ὅλους τοὺς ἐννεκροντακισχιλίους Ἑλληνοβλάχους τῆς Μακεδονίας, τοὺς κατεσπαρμένους ἀνευ ἀδαφί-κῃς συνοχῆς ἐπ' ὅλης ἐκτάσεως οἰκουμένης ὑπὸ δύο καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων κατοίκων, δὲν θὰ ἡδύ-ναντο νὰ προμετρηθῶσιν εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς Μακεδονίας. Ἀλλὰ ἰδανικὰ καὶ ἄλλα μεγαλεῖα ὀνει-ρεύονται οἱ ἀγαθοὶ Ρωμάνοι.

Ἡ λωρὶς τῆς Δοβρούτσας μετὰ τοῦ μοναδικοῦ ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου λιμένος τῆς Κωνσταντῆς δὲν ἀρκεῖ εἰς τὸν γοργὸν αὐξανόμενον πληθυσμὸν τῆς Ρωμου-νίας. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' αὐξήσει τῆς Βουλ-γαρίας ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐνίσχυσις αὐτῆς θὰ ἐφερε-κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην τὸ ζήτημα τῆς Δο-βρούτσας ἐπὶ τοῖς διπλωματικῶν τάπητος ἀνὰ μέ-σον τῶν δύο τούτων πατριῶν χωρῶν. Ἡ Δοβρού-τσα καὶ γεωγραφικῶς ἀνήκει καὶ ἐθνολογικῶς ἀνήκει πρὸς τὴν εἰς τὴν Ρωμανίαν προσαρτήσεως εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ὅσον δὴ ποτε δὲ καὶ ἂν μεγαλυθῇ αὕτη πρὸς νότον, ἐπ' ὅσον ἀν' αἰσθάνηται εἰς τὰ πλεῖρα αὐτῆς ἐντεῦθεν τοῦ Δουνάβεως τὴν Ρω-μανίαν, οὐδέποτε θὰ θεωρήσῃ ἐξηραλισμένη τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς.

Ἐν ᾧ δὲ οὕτω ἔχουσιν τὰ πράγματα καὶ ἀριστα κατανοοῦσι τοῦτο ἀμφότεροι καὶ Βούλγαροι καὶ Ρωμάνοι, ἀμφότεροι ὑποκρίνονται ἀμειβόμενοι ἡ-λιθιότητα καὶ ἐνοῦνται ἐν τῷ κοινῷ ἀγῶνι καθ' ἡ-μῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Μετὰ τῆς συνήθους καὶ πατρο-παράδοτου αὐτοῖς πανοουρίας οἱ Βούλγαροι ἀπο-βλέποντες εἰς τὴν Μακεδονίαν ὡς τὴν κρητίδα τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς φυλετικῆς ὑπαρξέως τῶν ὑποκρί-νονται, ὅτι ἀγνοοῦσι τὰ σχέδια τῶν Ρωμάνων καὶ ἀνοικταῖς ἀγκάλαις δέχονται αὐτοὺς ὡς συμμάχους κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Διότι τούτους μόνον φοβῶν-ται οἱ Βούλγαροι ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ὀράγγῃ διότι τούτους μόνον θεωροῦσιν ἐπείγον νὰ ριφῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν, δταν δὲ τοῦτα καταρωθῇ, θὰ στραφῶ-σιν ἐν πάσῃ ἀνέσει κατὰ τῶν ψευδῶν τῆς σήμερον συμμάχων Ρωμάνων.

Ὅσοι δὲ μεμηρίζουσι κατὰ φρένα ὅπως ἀντιθέ-τως. Οἱ Βούλγαροι ἐπείγονται νὰ λάβωσι τὴν Μα-κεδονίαν. Ὁ ἄττον ἢ βράδιον θὰ συγκρουθῶσι πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ἀν ζητήσωσι τὴν συμμαχίαν ἢ τὴν

οὐδετερότητα ἡμῶν, θὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν ὡς ἀντάλλαγμα τῆς θυσίας τῶν ἐν Μα-κεδονίᾳ Ρωμάνων τὸ τρίγωνον Τούλτσας-Ρουστου-κίου-Βάρνης, ἐπ' οὗ καὶ μόνον δυνάμεθα μετ' ἀσφα-λείας νὰ στηρίξωμεν τὸν ἐκείθεν τοῦ Δουνάβεως ποταμὸν ἡμῶν. Ἀν μὴ τε τὴν συμμαχίαν μὴ τε τὴν οὐδετερότητα ἡμῶν ζητήσωσιν οἱ Βούλγαροι, τόσον τὸ χειρότερον δ' αὐτοῦς. Ὁ καραδοκῶμεν τὴν περίστασιν τοῦ βουλγαροτουρκικοῦ ἀγῶνος. Ἀν νι-κηθῶσιν οἱ Βούλγαροι, οὐδὲν κινδυνεύομεν. Τὰ πράγ-ματα θὰ μείνωσιν ὡς ἔχουσιν ἡ Βουλγαρία κατα-πεποιημένη ἐκ τῆς ἡττῆς ἐγγυᾶται ἡμῖν τὴν ἡσυ-χον κατοχὴν τῆς Δοβρούτσας ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη. Ἀν φανῶσι νικῶντες, θὰ ἐπιπέσωμεν ἐκ τῶν νέω-των ὡς ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τῶν ὁμοφύλων ἡμῶν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Ὅ,τι ἐζητήσαμεν παρὰ τῶν Βουλγάρων ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς τραπέζης θὰ ἐπιτύχωμεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Κατὰ Τουρ-κῶν καὶ Ρωμάνων ὁμοῦ ἔχουσιν ἡ Βουλγαρία κατα-θὰ ὑποκύψουσιν ἀνευ ἀντιστάσεως εἰς τὰς ἡμετέρας ἀξιώσεις. Ἰδοὺ διὰ τί εἶναι ὑπερτάτη ἀνάγκη νὰ δημιουργήσωμεν ρωμανισμὸν ἐν Μακεδονίᾳ εἰτε ὑ-πάρχοντα εἰτε μὴ, ἐπειδὴ δὲ κατὰ τούτου μόνον οἱ Ἕλληνες ἀντιστάνται, θὰ ἐξαναγκάσωμεν αὐτοὺς διὰ τῆς ληστρικῆς μεθόδου τῶν λύτρων. Ἡ θὰ μᾶς ἀφήσῃτε ἐνευροῦσιν ἢ κατασκευάσωμεν Ρωμάνους ἐν Μακεδονίᾳ ἢ πείγομεν ἐν τῷ Δουνάβει τοὺς ἐν Ρωμανίᾳ Ἕλληνας.

Τὰ γεγονότα ἤρξαν ἀποδεικνύοντα ἀληθεῖς τοὺς πολλὰς ἐπαναληφθέντας ἡμῶν λόγους τού-τους, μέχρι δὲ κεραίας θὰ ἐπιβεβαιώσωσι τὰ κατό-πιν συμβησόμενα. Βούλγαροι καὶ Ρωμάνοι ἔχουσιν σήμερον κοινὸν συμφέρον τὴν καταπολέμησιν τῶν Ἑλλήνων, ἐν ᾧ ἐν κρυπτῷ στήνουσιν ἀμοιβαίως ἐνέ-δρας. Τὸ σημεῖον τοῦτο τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων Βουλγάρων καὶ Ρωμάνων ἡδυνάτο νοημονεστέρᾳ ἐλληνικῇ διπλωματίᾳ ἢ ἢν ἄγει ὁ περιούσιος κ. Σκουζὲς ἢ ὁ αἰεὶ ἐν παροξυσμῷ διατελὼν κ. Ράλλης, ἀριστα νὰ ἐκμεταλλεῖται καὶ διασπᾷ τὸν ἀνέλικτον σύνδεσμον Ρωμάνων καὶ Βουλγάρων. Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι αἰεὶ Σκουζέδες δὲν θὰ μᾶς διοικῶσιν.

Ἐλθωμεν νῦν ἐπὶ τὰ ἔγγραφα. Τὰ πρῶτον τού-των καθορίζει τὴν ἐκβιαστικὴν φύσιν τῶν ρωμο-νικῶν ἀξιώσεων, ἔχει δὲ οὕτω κατ' ἐπίσημον μετὰ-φρασιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ:

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ὁ Κύριος Ράλλης Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Πρὸς τὰς Β. Πρεσβείας ἐν Βερολίῳ, Βιέννῃ, Λονδίῳ, Παρίσις, Πειρουπόλει καὶ Ρώμῃ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Ἰουνίου 1906

Ὁ νέος Πρεσβευτῆς τῆς Ρουμανίας κ. Παπινίου, ὅστις εἶχε ζητήσει νὰ μὲ ἴδῃ δι' ἐπείγουσαν ἀνα-κοίνωσιν, ἐλθὼν σήμερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐποιή-σατό μοι, ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς του, τὰς ἐπομένας δηλώσεις.

Ἡ ρωμανικὴ κυβέρνησις, μοι εἶπε, ζωηρῶς ἐν-διαφερομένη ὑπὲρ τῆς τύχης τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ρωμάνων, μετὰ δυσσερεῖας ἐβλέπε τὰ κατα-διώξεις, ἃς οὗτοι ὑφίσταντο παρὰ τῶν Ἑλλήνων.

Εἰς ὑποστήριξιν τοῦ περὶ τούτου ἰσχυρισμοῦ τῆς, ἡ ρωμανικὴ κυβέρνησις ἀνέφερε τὰ ἐπόμενα γεγο-νότα.

Τὰ ἐπεισόδια τὰ λαβόντα χώραν ἐν Δόλιαν, Γραμματικῶν, Πισσοδερῶν καὶ Βελκαμένη, ἐνθα προσάβηται ἐγένοντο νὰ κλεισθῶσι τὰ ρωμανικὰ σχολεῖα, τὴν ὑπόθεσιν τῆς Νεγοβάνης, ἐνθα ἐφο-νεύθησαν πέντε ρωμανίζοντες, καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν ἐλληνομακεδονικῶν σωμάτων κατὰ τοῦ ἐκ Βερροίας Ἀποστόλη Γώγου, ὅπως κλείσῃ τὰ ἐν Βερροίᾳ καὶ ἐν Καλυβίαις σχολεῖα καὶ διενεργήσῃ τὴν ὑπογρα-φὴν δηλώσεων ὑπὸ τῶν ρωμανιζόντων ὅτι εἰσὶν ἐλληνικῆς καταγωγῆς.

Ἡ κατὰστασις αὕτη λίαν λυπηρὰ διὰ τὴν ρου-μανικὴν κυβέρνησιν, προσέθηκεν ὁ κ. Παπινίου, δὲν εἶναι δυνατόν ἢ νὰ ἔχῃ τὸν ἀντικείμενον αὐτῆς ἐν αὐτῇ τῇ Ρουμανίᾳ, ἐνθα ὑπῆρχε φόβος χρήσεως ἀντιποίνων κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ὡς τοῦτο ἐγένετο καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ. Κατέληξε δὲ ἐκδηλῶν τὴν ἐλ-πίδα τῆς κυβερνήσεως, ὅτι θὰ παρημποδίσεν ἡ ἐλ-ληνικὴ κυβέρνησις τὰς ἐναντίον τῶν Ρωμάνων τῆς Μακεδονίας καταδιώξεις καὶ ὅτι θὰ εἶδεν ἐν ταύτῃ συμβουλὰς εἰς τὸ Πικτιαρχεῖον νὰ μὴ ἀντιστῇ εἰς τὰς διὰ τοῦ τελευταίου Σουλτανικοῦ Ἰραδὲ γενο-μένας παραχωρήσεις.

Ἀπαντῶν εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας εἶπον τῷ Ρω-μάνῳ πρεσβευτῇ, ὅτι μεγάλως ἐξεπλητισμένη ἐπὶ τῇ γιγνομένῃ ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεώς του, ἀνακοι-νώσει ὅτι ἐπεβάλλετο μοι τὸ καθῆκον πάραυτα νὰ καταγγείλω εἰς τὰς Μ. Δυνάμεις τὴν ἀπειλὴν τῆς κυβερνήσεώς του περὶ τῆς χρήσεως ἀντιποίνων κατὰ τῶν ἐν Ρουμανίᾳ ἐγκατεστημένων φιλησῶν Ἑλ-λήνων, α

684
4,485
721
289
622
1,313
1,397
1,638
1,879

αχθέντα
εἰς τὰ

τίας τοῦ
 ρατόρων
 νανε με
 οῦ ἐ.λη
 ἦν αὐτοῦ
 τὰς μελ-
 πιστεως.
 νους εἶχε
 ος φόβος
 μενος το-
 ου, ὥστε
 ημμένην
 εων καὶ
 εταξὺ τοῦ
 κῆ πιστει
 παντιν.υ-
 χρόνους
 τῶν ἀρ-
 βαθὺ χά-
 ικὸς τῶν
 ρίας ξοι

Πάλλης.

δευσιδοσί-
 πρὸς τὴν
 ἡσει πρό-
 σεως τῶν
 πολμῶντες
 ἀρξαμένη
 ὁσεως τῆς
 λέτης τῶν
 εὐνης τῶν
 ους θὰ ἀ-
 ρόμον τῆς
 α καὶ πο-
 ῆγωνίσθη
 τὸ φαινό-
 ῳ κόσμῳ
 ικοῦ λαο-
 τὰ σφάλ-
 σμοι τῶν
 νία του ἐ-
 ἀποβλέπ-
 αζιν ἢ τῆ

ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

της μου-
σικής, χημεί-
ας, κοπές τα-
λέτης κα-
των κτλ. Τ-
έδει να δι-
κὸς πρὸς το-
της τάξε-
α διαθήκη-
ο αναπτύ-
σσει κατ-
αρχή, οί-
και ὁρθή-
ἀγγωνας
ων ποιη-
Ερμηνεί-
αφερομέν-
ων σπου-
αρχῶν. * Δ-
εργάσιαι
ενικῶν * C
νὰ ὠφελ-
τέλος).

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου.